

VERSLAG VAN DE ZIEKENFONDSRAAD OVER 1956

Van bovengenoemd verslag, verschenen in december van het vorige jaar, gewerd de redactie thans een exemplaar, waaraan het volgende is ontleend voor zover het de tandheelkundige verzorging betreft.

Vermeld wordt in de eerste plaats dat de loongrens aan het einde van het verslagjaar werd verhoogd van *f* 6000,— tot *f* 6900,—. Voor de vrijwillig verzekerden bleef de inkomensgrens *f* 6000,—, vermeerderd met *f* 175,— voor ieder kind beneden 16 jaar of tot 27 jaar voor niet arbeidende of onderwijs-genietende kinderen. Contrôle op handhaving van de inkomensgrens is hierbij voorwaarde.

Overwegende, dat de vraag naar tandheelkundige hulp voortdurend stijgt en het aantal beschikbare tandartsen in de toekomst niet voldoende zal toenemen, heeft — aldus het verslag — het gemeenschappelijk overleg van ziekenfondsorganisaties maatregelen voorgesteld om de beschikbare hulp in de eerste plaats ten goede te doen komen aan de jeugd en om de voor tandheelkundige hulp beschikbare gelden zo nuttig mogelijk te besteden. De voorstellen kwamen in hoofdzaak neer op bevordering van de jeugdtandverzorging, beperking in de rechten der verzekerden boven 21 jaar (o.a. geen mogelijkheid tot sanering voor verzekerden boven 45 jaar) en enige uitbreiding van de rechten van verzekerden met gesaneerd gebit (zoals verstrekking van stiftanden, kronen, gegoten vullingen en frameprothesen).

De Bond van R.K. Ziekenfondsen kon zich met deze voorstellen niet volledig verenigen; de ziekenfondsraad echter in beginsel wel en zou de minister voorstellen doen voor de vereiste wijzigingen in de wettelijke voorschriften.

Met betrekking tot de schooltandverzorging handhaafde de minister zijn afwijzend standpunt inzake een rijksbijdrage (van 15%) in de kosten daarvan. De organisaties van ziekenfondsen hebben dientengevolge (onder de vereiste goedkeuring) de mogelijkheid geschapen tot een verhoogde bijdrage voor de duurdere diensten en het vullingsgetal van 1,2 op 1,5 gebracht.

In het verslagjaar heeft de schooltandverzorging in sommige gebieden enige beperking ondergaan doordat aldaar wegens gebrek aan tandartsen de hoogste klassen van de behandeling moesten worden uitgesloten. De nadelige gevolgen daarvan zijn enigermate gecompenseerd door het verwijzen van de kinderen, voor zover nodig, naar de eigen tandarts. Door administratieve maatregelen is het opvolgen van deze verenigingsadviezen bevorderd.

Ondanks de moeilijkheden bleek er een groeiende belangstelling voor de s.t.v. te bestaan. Nieuwe diensten werden opgericht te Dokkum, Borculo en Hoensbroek, elk met vier omliggende gemeenten. Aan het einde van 1956 waren er 85 diensten.

Ten aanzien van de honorering der tandartsen werd op 1 januari 1956 de interim-regeling van kracht waarbij 16½% bijslag op de gedeclareerde bedragen werd gegeven, met uitzondering van orthodontische en kaakchirurgische behandeling. Aangezien de Maatschappij deze voorlopige regeling niet voor 1957 wenste te continueren, werd deze, conform de vroegere toezegging van de Mij, tot uiterlijk 1 april 1957 van kracht.

De Stichting Tandheelkundig Contrôle Instituut had voor 1956 de haar toekomstige bijdrage van de ziekenfondsen bepaald op 2,68 cent per ziel voor de huisbehandeling en

op 1,07 resp. 1,69 cent voor de tandheelkundige centra onderscheidenlijk in Amsterdam en daar buiten.

De samenwerking tussen controlerend tandarts en practicus was in het verslagjaar over het algemeen goed te noemen.

Inzake het aantal tandartsen dat contrôle bij zich aan huis niet toelaat, wordt opgemerkt dat zich geen vermindering voordeed. In de kop van Noordholland en in Z.W. Brabant bleven een tiental tandartsen nog steeds de contrôle weigeren ondanks alle moeite die de onderscheidene controlerende tandartsen zich hebben getroost om de bedoelde tandartsen het onjuiste van hun houding onder het oog te brengen. Hetzelfde moet „helaas” worden gezegd van een tandheelkundig centrum van een der alg. ziekenfondsen. Het verslag noemt het verwonderlijk dat de desbetreffende ziekenfondsen blijkbaar niet bij machte of niet bereid waren aan deze ongewenste toestand een eind te maken.

In de vacature voor de functie van controlerend tandarts voor Den Haag-Leiden en omgeving werd in het verslagjaar voorzien.

De Bond van R.K. Ziekenfondsen in Nederland was in het verslagjaar niet meer in het algemeen bestuur van het T.C.I. vertegenwoordigd. Een oplossing voor de moeilijkheden was einde 1956 nog niet gevonden.

Met betrekking tot de tandheelkundige behandeling der ziekenfondsverzekerden in Amsterdam duurde de bestaande onbevredigende toestand bij de A.T.Z. onverminderd voort, de instelling van twee sub-commissies, elk onder leiding van een lid van de Ziekenfondsraad ten spijt.

Het aantal verplicht-verzekerden bedroeg op 31 december 1956 globaal 6.018 miljoen, dat der vrijwillig-verzekerden 1.987 miljoen. Dit betekende een stijging in een jaar tijds met 29 duizend en ca. 6 duizend. In totaal was van de Ned. bevolking op die datum 54,9% verplicht- en 18,2% vrijwillig verzekerd. Door de verhoging van de loongrens zijn 60.000 verzekerden (inclusief gezinsleden) buiten de verplichte verzekering geraakt. Dientengevolge liep het aantal verzekerden terug van 73,7% tot 73,1% van de totale bevolking.

Voor wat aangaat de verstrekte tandheelkundige hulp waren 6.758 miljoen verzekerden voor de huisbehandeling ingeschreven, zijnde 86% van het totaal. Bij de centrumbehandeling was 12% ingeschreven en voor Haarlem met zijn gemengde behandeling 143.000 of 2%. De kosten per verzekerde bedroegen voor de huisbehandeling f 3,33, voor de centrumbehandeling f 3,46 en voor Haarlem f 4,09.

Per 1000 gesaneerde verzekerden werden in de huisbehandeling 407 vullingen gelegd tegen 371 in de centra en 582 te Haarlem. Voor de niet-gesaneerden bedroegen deze aantallen resp. 146, 109 en 213. Het aantal wortelkanaalbehandelingen bedroeg per 1000 verzekerden in de huisbehandeling 13,2, in de centra 11,6 en te Haarlem 18,0.

In de centra werden minder porthesen vervaardigd dan in de huisbehandeling, n.l. resp. 18,6 en 25,5 per 1000 verzekerden. Haarlem spande de kroon met 29.

Op grond van de stijging van de aantallen vullingen bij gesaneerde verzekerden wordt in het verslag aangenomen dat het aantal gesaneerden wederom was toegenomen. Per gesaneerde werden gemiddeld 2 vullingen per jaar gelegd, waaruit zou volgen dat het aantal gesaneerden met 1% tot 20% zou zijn gestegen bij de verplicht-verzekerden en bij de vrijwillig-verzekerden in gelijke mate tot 21%. Het totale aantal vullingen is bij ongesaneerden gedaald en bij gesaneerden gestegen.

De totale kosten der tandheelkundige behandeling per verplicht-verzekerde beliepen f 3,33, een vermeerdering ten opzichte van het vorige jaar met f 0,57. Per vrijwillig-verzekerde waren de kosten met f 0,45 gestegen tot f 3,30.

De kosten der schooltandverzorging bedroegen voor 1955 f0,21 (+ f0,03) per verplicht- en f0,19 (+ f0,01) per vrijwillig-verzekerde. De kostenstijging was een gevolg van een verhoging van de bijdrage per kind.

Tenslotte zij nog aan het verslag ontleend dat bij een totaal uitgavenbedrag van 330 miljoen gulden (het vorige jaar 260 miljoen) in 1955 voor tandheelkundige hulp 21,225 miljoen werd uitgegeven tegen in 1954 een bedrag van 18,106 miljoen. B.

BEVOEGDHEID VAN TANDHEELKUNDIGE

De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de Wet van 11 juli 1957, Stb. 330, houdende aanvullende bepalingen tot het verlenen van de bevoegdheid van tandheelkundige, op 1 april 1958 in werking treedt.

Zij die menen een beroep te kunnen doen op het bepaalde in artikel 3 van die wet, teneinde een vergunning tot het verrichten van de in de wet bedoelde handelingen te verkrijgen, kunnen binnen 6 maanden een verzoek bij de Minister indienen. Daarbij dienen zij gegevens over te leggen en alle ter zake dienende mededelingen te doen, waardoor aannemelijk wordt gemaakt, dat zij vóór 10 juni 1913 in feite werkzaam waren op het gebied der tandheelkunst. Deze gegevens zullen worden beoordeeld door een commissie, die dezer dagen door de Minister is ingesteld, en die ook onderzoeken ter aanvulling van de ingezonden gegevens kan instellen.

REDACTIEWIJZIGING MEDISCH CONTACT

Prof. Dr. G. C. HERINGA, die vele jaren de functie van hoofdredacteur heeft bekleed van Medisch Contact, het officieel orgaan van de Koninklijke Maatschappij tot Bevordering van de Geneeskunst, heeft onlangs zijn taak neergelegd. Hij wordt opgevolgd door de arts W. J. ROYAARDS, oud-maatschappij-voorzitter, die wordt bijgestaan door de vakjournalist J. J. VAN MECHELEN, een vooraanstaande figuur in zijn beroep.

K. VAANDRAGER is voorzitter van het Bestuur. Het weekblad verschijnt thans met nr. 14 in een geheel gewijzigde vorm ($\pm 20 \times 27$) in twee à drie kolommen-druk op fraai papier. Het blijft zich blijkbaar onthouden van de medische wetenschap, verzorgd door het Tijdschrift voor Geneeskunde.

BUITENLAND

SOCIETY FOR THE ADVANCEMENT OF ANAESTHESIA IN DENTISTRY

In Engeland is bovenstaande vereniging opgericht. Zij is gevestigd te Londen (secretariaat 53 Wimpole Street, London W 1).

Allen, die geïnteresseerd zijn in het vraagstuk der anesthesie kunnen zich voor het lidmaatschap opgeven (35 shilling).

De bibliothecaris van de vereniging houdt zich aanbevolen voor alle boeken of publicaties betreffende de anesthesie. Omgekeerd is de vereniging gaarne bereid tot het zenden van overdrukken harer handelingen aan organisaties, die zich op dit terrein bewegen.